

ISSN 0106 – 5998

**HORSENS-
HAMMER
ÅRBOG
2001**

25. årgang.

I år er det 25. årgang af Horsens-Hammer årbogen. Det er i sig selv lidt af en præstation, at et lille lokalt tryk i den grad har været fastholdt gennem en så lang årrække. Initiativtageren og årbogens primus motor, Johannes Høgsted Jensen, har gennem de mange år indhentet og selv bidraget med mangt og meget vedrørende vores lokalområde. Fra starten af var årbogen bl.a. tænkt som en "appetitvækker" for folk, der kun sporadisk havde kendskab til lokalområdet, men som årene er gået, er emnerne blevet mere og mere dybdegående til glæde og gavn for alle.

I dag har vi således et 25 binds værk om lokalområdet Horsens-Hammer, der sammen med den righoldige egnsliteratur, som allerede forefindes, giver et næsten "komplet" billede af vores nærområde. Det er desværre således, at Høgsted sidste år valgte ikke længere at være redaktør på årbogen. I den forbindelse har jeg overtaget hvervet og vil efter fattig evne forsøge at leve op til de normer og idealer årbogen tidligere på glimrende vis har haft.

Poul B. Andersen

**HORSENS-
HAMMER
ÅRBOG
1977**

**HORSENS-
HAMMER
ÅRBOG
2001**

Chresten Jørgensen

Chresten Jørgensen var med, da Horsens Hammer Hjemstavnsforening så dagens lys i slutningen af 60'erne og i en lang årrække var han formand, og han var en formand, vi mindes med stor taknemmelighed. Sidste år – 2000 – fyldte han 90 år, og han døde kort tid derefter. Den følgende artikel er skrevet af Kurt Christensen og har været bragt i et af egnens annonceblade under titlen "En radiopioner fylder 90 år".

Johannes Høgsted Jensen

Chresten Jørgensen er godt tilfreds med tilværelsen på »Mariendal«, han nyder at sidde udenfor i det gode vejr.

En radiopioner fylder 90 år

Midt i Vodskovs villakvarter ligger ejendommen "Mariendal" på adressen Georginevej 23. Det er her vi møder Chresten Jørgensen, som fylder 90 år den 17. juli i år.

Han har boet i Vodskov hele sit liv og kender området særdeles godt. Chresten Jørgensen er født og opvokset på en mindre ejendom ved Limfjorden i nærheden af Rærup. Hans farfar havde ejendommen Lerbæk, som var naboejendom til barndomshjemmet. Chresten Jørgensens far døde, inden han var fyldt et år.

Da 1. verdenskrig sluttede 11. november 1918, flyttede Chresten Jørgensen sammen med sin mor til Vodskov. De flyttede ind, hvor butikken Under Bøgen i dag ligger på Granlunden. Senere købte Chresten Jørgensens mor ejendommen "Mariendal", som var opført i 1874 af et medlem af familien.

Ejendommen blev drevet som landbrugsejendom med kreaturer og heste.

Chresten Jørgensen begyndte sin skolegang i Vodskov, hvorefter han fortsatte på den nuværende Nørresundby Realskole for efter daværende forhold at få en længerevarende skoleuddannelse.

Efter min uddannelse begyndte jeg som landmand hos min mor på "Mariendal", og vi drev ejendommen sammen indtil hendes død i 1938. Jeg har siden beboet og drevet ejendommen ved hjælp af en husbestyrerinde og en medhjælper. Men det er efterhånden mange år siden, der har været drevet landbrug her på ejendommen. I mange år har jeg repareret radioer. Det begyndte, dengang radioen gjorde sin entre i de danske hjem, og senere blev værkstedet udvidet til også at omfatte grammofoner og fjernsyn, siger Chresten Jørgensen.

Under vort besøg på "Mariendal", en lille oase midt i Vodskov by, hvor alt ånder fred og ro, får vi en bekræftelse på, at her bor der en læsehest, og her findes en større bogsamling. Det er ikke

Erindringer

Følgende tekst er skrevet af Jens Jacobsen, Horsensvej, Langholt. Den har tidligere været bragt i "Dit blad" under titlen: "Portræt af en sej nordjyde". Her bringes 1. del. 2. og sidste del følger i næste års udgave af årbogen.

PBA

Fra min bitte tid

Jeg er født den 17. marts 1899 på en lille landejendom, der hed "Petersminde".

Petersminde var en ældre stråttækket ejendom med 3 længer. Jeg er den ældste af 5 søskende, 3 piger og 2 drenge, Frances, Erna, Jenny, Svend Aage samt mig selv. Vi havde et godt hjem. Jeg kan nok se nu, at det ikke var et rigt hjem, men vi har aldrig følt os fattige. Vi levede meget af fisk og kartofler, og mælk havde vi jo selv. Der var 5 voksne på ejendommen, mor, far, bedstemor, bedstefar og bedstefars mor, altså min oldemor. Det var 10 mennesker, der skulle have føden. Jeg begriber ikke, hvordan far klarede det, men jeg er aldrig gået sulten i seng. Det er jeg derimod mange gange, siden jeg kom ud at tjene.

Skolegangen

Jeg kom i skole i 1906 i et lille hus ved Rærup Brugsforening. Det var en lille privat skole, der var der mange af den gang.

Lærerinden hed fr. Lysbæk og vi var en halv snes elever. Da jeg havde gået der en sommer, kom jeg i Uttrup skole. Der var 2 skolestuer med en kakkellovn i hver. Dengang var der disciplin i skolen, havde man lavet unoder, kunne der jo vanke klø, men vi fik ikke flere, end vi fortjente. Om vinteren gik de store i skole 4 dage om ugen og de små 2 dage om ugen. Om sommeren var det omvendt. Vi havde en times gang til skole, og det kunne godt være en barsk tur om vinteren i sne til røven i et par ringskoede træsko. Vi var altid våde om fødderne, når der var sne, men vi var hårdføre og vi var aldrig syge.

Om vinteren var det mørkt, når vi gik til skole og mørkt, når vi kom hjem igen. Vi blev ikke kørt over af biler, for der var ingen.

Jeg lærte tidligt at læse, fordi jeg sad hos bedstefar, når han læste avis, og spurgte om bogstaverne, og han svarede mig hver gang. Jeg kunne læse en hel del, da jeg var 5 år – mærkeligt, at jeg ikke blev til noget.

Livsvilkår

Min oldemor boede i et lille hus nede på marken syd for Uttrup skole. Hun var enke, hendes mand havde været kurvemager. Hun var meget fattig. Dengang var det lovligt at gå med tiggerposen om fredagen. Det gjorde oldemor, men så blev hun syg og havde ikke mere noget at leve af. På den tid var der ingen hjælp at få undtagen at komme på fattiggården, og det ville alle helst undgå. Jeg var nok lidt over 4 år, da mor kørte mig i en lille legevogn ud for at besøge hende. Da tog mor og far hende hjem til os, og her levede hun i 8 år.

Mor har haft et stort arbejde i hverdagen med 5 børn og 5 voksne. I 1909 rejste bedstefar og bedstemor til Amerika. Mor havde en søster derovre. De sejlede med "C.F.Tietgen" derover og hjem med "Hellig Olav".

Far solgte ejendommen og byggede en ny øst for Loftbro Teglværk, der flyttede vi hen den 31. maj 1912. Vor nærmeste nabo var "Mølle-Jens og Laurine". De havde det ikke særligt propert. De havde 3 køer, en hest og lidt svin. Når grisene skulle tages fra soen, blev de lukket ind i bryggerset, der var ikke plads andre steder.

Mølle-Jens drak brændevin. Han havde delirium 2 gange. Så ryddede han butikken og jog Laurine og børnene ud. De gik så op til Frederik Jensen i Bouet, som var noget af deres familie.

Men det var jo galt med køerne. Mølle-Jens kom aldrig i kostalden, og nu kunne han jo slet ikke, når han lå i sengen. Så gik mor over og malkede køerne og gav dem noget at æde. Efter nogle dage, var han ovre det, og så kunne familien vende tilbage.

Så kom krigen i 1914 og brændevin kom til at koste 1 krone flasken og så holdt Jens op med at drikke. Mølle-Jens malede sit korn på Engholm med vindmotoren. Han havde en lille hund, der hed Max, og

den fik den grimme vane at skide uden for hoveddøren. Det var jo ikke så godt.

Tidligt ud at tjene

Jeg var 14 år, da jeg kom ud at tjene på Loftbro. Det var en god plads, vi fik en god kost, fik kaffe både formiddag og eftermiddag. Søren og jeg tærskede alt kornet med plejle. Det var et godt vinterarbejde, og jeg kunne nok klare det, jeg var vant til at arbejde hjemmefra.

Far og "fisker-Andreas" og Søren i Bøgilsminde fik lungebetændelse om vinteren, og penicillinet var ikke opfundet. Mor og jeg gik ned på lergraven og bankede is, det fik far i en pose anbragt på panden. Han var meget syg, og jeg troede ikke, at han klarede den. Det gjorde både han og fisker-Andreas, men Søren døde.

Tålle-Pier

Dengang gik der mange originaler og børster omkring. Der var en, vi kaldte "tålle-Pier". Han sov en nat i en svinesti, en lille sti med et hul, så grisene kunne løbe ind til soen, men hun var gold for øjeblikket, så Per kunne ligge der. Han havde den skik, at han trak af alt tøjet og tog noget halm og nogle tæpper at ligge i. Men uheldigvis havde Per lagt sit tøj ved det lille hul i væggen ind til soen ved siden af, hvorefter soen stak trynen ind og fik fat i Pers underbukser. De var ikke til pæn brug efter den behandling. Per var meget vred, men han fik et par af Andreas' underbukser i stedet for. Jens Andreas var omtrent 2 meter høj og Per var en lille mand, så bukserne nåede ham næsten til hagen.

Roturen

En aften var Johan, som var den yngste søn, og jeg roet ud til kosten. Det var stille vejr, men da vi kom derud, blev det tåget. Vi kunne ikke finde i land, vi havde ingen kompas. Vi roede nu et stykke tid og måtte have roet i rundkreds, for vi endte ved kosten igen. Vi lå der længe, vi var bange for at ro igen, og vi var bange for at blive sejlet ned af en damper. Men pludselig kunne vi

høre en motorbåd. Vi roede efter lyden og kom ham også på prajehold. Han gloede noget. Vi spurgte, om han havde kompas. Det havde han. Vi fik nu stukket kursen "nord" ud, jeg roede, og Johan skulle se efter om kølvandslinien var lige. Det var den, og vi kom i land ved Lerbæk.

Skiftedag

Jeg flyttede fra Loftbro den 1. november, og så var den gode tid forbi. Jeg blev fæstet for 1 år til Rærup gård. Det var et fattigfint herskab, der gik i flip og kravetøj til daglig, og der skulle siges "De" til dem. Jeg var enekarl på en gård på 60 tønder land stiv lerjord. Foruden mig var der en pige på 24 år, der hed Laura. Der var 5 børn på gården, 3 drenge, der var lidt yngre end mig og 2 døtre. Manden var en lille onskabsfuld stodder. Han sagde aldrig et venligt ord til mig. Der var en god halv snes magre køer og 3 ralliker heste. Jeg kan ikke forstå, at far fæstede mig hen et sådant sted, men det har vel været for, at jeg skulle blive i nabolaget. Maden vi fik, var tit mærkelig, og der var ikke for meget af den. Der vankede ikke for- og eftermiddagskaffe. Om vinteren kunne jeg gå ude i laden og se, at de drak eftermiddagskaffe derinde, jeg fik ingenting. Laura fik nok lidt, hun lavede den jo. Så gik jeg hen til roerasperen og spiste et stykke kålrabi, det var bedre end ingenting. Om sommeren holdt vi fyraften klokken halv otte, det var en lang arbejdsdag. Men til Vester Hassing marked holdt vi op klokken 6, så var det ikke lyst længere. Om høsten mejede husbond af kornet med en "aflægger", så bandt Laura og jeg op. Der var 10 tønder land i hvert stykke, og så var der nogle kæmpe tidsler. Jeg var meget ked af at være der, men at rejse af sin plads i utide, det var uhørt. Jeg var glad, da det blev den 1. november igen. Jeg skulle have 200 kr., og de var også tjent.

Plovkøring på Lindholm Høje

Jeg blev herefter fæstet til Anders Mørk i Lindholm. Han var sognerådsformand og far var i sognerådet. Derfor var den aftale nok kommet i stand. Det var mere et almindeligt sted at være. Vi fik

det, vi kunne spise. Det var nyt for mig, det var træls at have været konstant sulten et helt år igennem. Mørk var en meget forsigtig mand. Vi var godt kørende. Når jeg spændte hestene for, sagde Anders altid, at nu måtte jeg dæleme passe på, men der skete ikke noget. Der hvor Lindholm Høje er i dag, lå vores jord. Jeg har pløjet over de stensætninger uden at røre en sten. De blev først gravet ud efter 2. verdenskrig, nemlig i årene 1952-59. Vi havde også en lang mark sandjord, hvor vi på et stort stykke avlede kartofler. Når de skulle af jorden, havde vi 7 koner henne fra byen til at samle op. Jeg havde arbejde nok med at holde dem ved lige. Om eftermiddagen kom Anders ud med kaffe, og når det blev aften, måtte konerne tage alle de kartofler, de kunne have i deres forklæde. Anders Mørk var bedstefar til ejeren af den store autoforretning, der forhandlede Opel.

Flyttedag igen

Den 1. november flyttede jeg til Loftbro igen. Der var de samme gode forhold som før, men krigen havde ændret noget på priserne. Før krigen kostede en pakke tobak 10 øre, nu kostede den 4 gange så meget. Jeg skulle have 375 kr. i løn. Jeg var der til november så kom Søren hjem. Han havde det år tjent på Stribør i Langholt. Jeg fik derefter plads som 2. karl på Bollegaard i Rørholt ved Kren Jensen Møller. Der var fæstet en forkarl og mig, en dreng på 15 år og 2 piger på 17 år. Der var en gift fodermester, Peter Barents og konen Lise. Somme tider havde vi en daglejer. Det var en god plads, vi fik en god kost og der var nok at bestille. Forkarlen hed Anton Andersen, han var 25 år. Han havde også tjent der året før. Det var mig, der skulle læsse møddingen og smøre vindmotoren. Jeg var jo kun andenkarl. Gården var på 200 tønder land, deraf var 40 tønder land enge. Her blev græsset slået og lavet i hø. Når vi stakkede hø, kørte Anton med høslåben, drengen med riven. Kren og jeg havde hver sin række, de to piger var sammen om 1 række. Vi kunne stakke en masse hø på en dag.

Kren var en kraftig mand på godt 30 år. Han gik hårdt på, men jeg kunne nok følge ham, og det kunne pigerne også, de var 2 om en række.

Dengang var der storke til. Når vi slog hø, kunne der godt gå en halv snes storke i skåret efter slåmaskinen. Det var nogle lange varme dage i høsttiden. Der var langt ud i engene, og der var langt mellem måltiderne, 6 timer, men vi fik maden bragt ud om middagen og fik noget godt hjemmebrygget øl til, og det var der altid nok af. Der stod et ølkrus på bordet i folkestuen med låg på, ellers blev det jo fuldt af fluer. Jeg tjente der i 2 år, vi fik nye folk til november, men jeg og fodermesteren blev.

Barske tider

Det var i 1918 og den spanske syge rasede. Der døde flere i Europa end der faldt i 1. verdenskrig. Vi var mange folk på gården, men jeg var den eneste, der blev syg. Det var i februar måned og det var en meget hård vinter med frost og sne. Jeg lå i et kammer ude i hestestalden. Der var et tykt lag rim på væggen. Jeg var meget syg. Den ene af pigerne skulle passe mig. Hun kom ud med mad 3 gange om dagen, der var ingen pleje ellers. Jeg blev for eksempel aldrig vasket, tøsen var jo bange for at komme ind i kammeret, og det kunne jeg godt forstå. Det kunne være dødsens farligt. Toilet var der jo ikke, og når jeg skulle noget, vaklede jeg ud i stalden og anbragte mig bag et skikkeligt øg. Når jeg holdt i halen af hende, kunne jeg rejse mig op igen. Jeg havde det meget ensomt, der kom ingen, de turde ikke. Den eneste, der besøgte mig, var vores nabo, Anders Kristian Skjolden. Han var ikke så ung, så han var ikke bange. Det var kun unge, der fik sygdommen. Anders var en gammel hård hund. Det første han sagde, når han kom, var: "Do dør f.....brækkeme". Så fortalt han mig om alt, hvad der skete, så jeg var altid godt orienteret. "Nu er den død og den død", sagde han, og nogle var så syge, at de ikke kunne få dyrene passet. Jeg blev stadig mere dårlig, og Kren ringede til far, at han skulle komme. Han kom også dagen efter, men det gjorde jo ingen forandring. Dagen efter, at far var rejst, sagde Anders: "Nå, din far var her

med din jordseddel". Jeg var helt upåvirket af hans snak. Jeg tænkte aldrig på, at jeg kunne dø. Jeg var glad for Anders' besøg, det var den eneste afveksling, jeg havde.

Barselssygeplejersken

Krens kone Stine, lå i barselsseng. Hun havde fået en dreng. Der kom en sygeplejerske til hende og hun kom ud til mig i stalden en dag og redte min seng, mens jeg lå i den. Jeg syntes aldrig, jeg havde ligget så godt. Det var sært, at hun kom ud til mig, sæt hun havde smittet konen. Jeg så hende heller aldrig igen.

Kristian Nørgaard fra Dorf kom ud til mig en dag. Da han åbnede døren, sagde jeg: "Du skal ikke komme herind, det her er noget skidt". "Nu er det lige meget", svarede han, hans kone var lige død af den spanske syge.

Sagkyndig vurdering

Overlæge Sørensen fra Dronninglund var en dag ude at se til Kristine i barselssengen, og Kren fik ham med ud i stalden for at se på mig. Han stod i døren og gloede. Så gik de igen. Jeg hørte Kren spørge, om jeg skulle på sygehuset og hørte lægen svare: "Han er ikke til at flytte, så dør han s'gu!". Han var så forfærdelig til at bande. Så blev jeg så klog. Jeg overlevede. Endelig kom jeg op af sengen, men var meget slap. Nu blev jeg sat til at strigle studene, de var aldrig blevet striglet før, men man syntes jo, jeg skulle lave lidt, nu da jeg ikke havde været til nytte i lang tid.

Tiden efter krigen

Jeg skulle være soldat, så jeg måtte flytte til november, og jeg kunne ingen ny plads få. Det havde ingen interesse, når jeg skulle ind som soldat. Jeg gik hjemme hele vinteren og tærskede fars avl, gik lidt på dagleje og tjente 28 kr. den vinter. I marts måned fik jeg besked om, at jeg alligevel ikke skulle være soldat, jeg havde trukket for højt nummer. Det var jo lige efter den 1. verdenskrig, så der var ikke brug for så mange i militæret. Herefter kunne jeg igen få plads og kom til at tjene på Engholm.

Det var noget af en forandring fra det, jeg var vant til. Alting var mere brutalt, og alting skulle være lige på minuttet. Forvalteren ringede på klokken morgen, middag og aften. Vi havde et meget langt vandtrug af jern i gården, hvor vi vandede hestene, når vi skulle i marken. Mine heste hed Maren og Emma. Den første morgen, vi skulle i marken, snød hestene mig. Da de var færdige med at drikke, vendte de omkring og gik tilbage i stalden. Da jeg fik dem gennet ud igen, var alle andre ude af gården. Det skete kun den ene gang.

Jeg var materialkusk. Jeg kørte med grise til slagteriet og med korn, gødning og grus. Jeg kørte både Aalborg og Nørresundby rundt med hestevogn, der var jo ingen biler. Vi havde ingen elektricitet, vi havde ganske vist en petroleumsmotor, men vi havde ingen petroleum. Køerne blev malket med hånden, der var en seks-syv stykker om at malke dem. De stod i tøjlr på marken. Røgterne trak dem hen i Lindholm enge i 4 kobler, en 25-30 stykker i hver kobbel.

Vi havde ikke andet kraft end en meget stor vindmotor, en klapsejler, 6-vinget med 10 klapper på hver vinge. Den var meget flot, den tærskede al kornet og malede det til mel. Og den skar hakkelse til 33 heste. Det var en billig kraft. Vind var der nok af, og den var gratis, og det skabte ingen forurening. En dag i høst kom forvalteren og sagde, at vi skulle køre korn så længe, vi kunne. Se det var jo også gratis. Klokken 5 kom der en pige ud med en mellemmad til hver mand, men der var en mellemmad for lidt, og Johannes Fjeldgaard fik ingen. Vi ville have, at han skulle lave vrøvl, men han sagde, at det kunne ikke betale sig, der blev bare en fandens masse bøvl. Så ville skæbnen, at det kom til at regne, da klokken blev 6, og så kunne vi jo ikke køre korn ind. Da vi kom ind i folkestuen, var der kun 2 mellemmader til hver, og vi skulle have 3. Der blev et stort spektakel. Fruen holdt på, at vi havde fået en mellemmad kl. 5, men Johannes havde i hvert fald ingen fået, men vi kunne da få alt det brød, vi ville have. Så lagde vi to stykker rugmellemmader sammen med et godt lag salt i en tallerken

skummet mælk. Det var ikke så ringe. Vi fik desuden byggrød på bordet til hvert måltid.

Landevejsridderne

Der var en masse landevejsriddere dengang. Vi kaldte dem "børster". De kom altid ind på Engholm, det var de vant til. Vi havde en lang bæk i stalden med en del fade og blikbøtter på. Det var til brug, når vi vaskede os. Der kom en aften en børste ind i stalden, da vi havde gjort toilette. Han præsenterede sig som Frederikshavns skræk, men han var så uheldig at falde og vælte bænken med alle fadene. Han var møgfuld, og når de var sådan, lagde vi dem hen i en tom bås. Her dækkede vi ham ned med nogle sække og gamle dækkener. Men de kom til live igen om morgenen. Det slog aldrig fejl.

Den gamle sad altid på kontoret, derfra kunne han følge med i, hvad der skete i gården. Han havde set "Skrækken" komme ind, og han kendte ham. Om morgenen kom den gamle ud i stalden, inden forvalteren kom. Det var skik, at børsterne fik et stykke brød, inden de gik, og den gamle og Skrækken fulgtes ad over stenbroen. Den gamle var meget nysgerrig og spurgte, hvorfor han blev kaldt Frederikshavns skræk. Hertil svarede Skrækken: "Hvorfor kalder man Dem for Pineren"? Den gamle svarede: "Ja, det er rigtig nok, man kan nemt få et navn". Så blev der ikke talt mere om det.

Hverdagsliv på Engholm

Vi havde 2 polakpiger om sommeren. De arbejdede ude i marken og i laden hele tiden, og de boede i "polakhuset" langt ude på marken. Det var et surt liv. De var katolikker. Hver søndag gik de til kirke i Aalborg.

Jeg blev luset. En søndag aften skulle vi til sommerfest i Dronninglund. Jeg stod og friserede mig, jeg havde et kraftigt og tæt hår. Da jeg redte det, opdagede jeg, at der var lus i kammen. Jeg kom ikke med til fest, jeg fór ud i gården. Der gik den gamle, og jeg skældte ud over, at jeg var luset. Vi fik næsten aldrig skiftet lagner, men det var nu nok ikke derfor, at jeg var blevet

luset. Den gamle sagde, at jeg skulle gå ind til hans kone, og det gjorde jeg. Hun og datteren Jane tog mig med i folkestuen, hvor konen smurte mig noget i håret, der lugtede rædsomt. Det var vist nok salmiakspiritus, og det hjalp! Jeg boede sammen med Johannes, han blev for en sikkerheds skyld også behandlet, jeg ved dog ikke, om han var luset.

Fodermesteren havde en pige, der redte sengene, og én havde set, at hun friserede sig med vores kam. Hun var meget svinagtig, og for eftertiden låste vi døren og redte selv sengene. Det var meget værre med fodermesterens folk. De blev en dag kørt på sygehuset og behandlet for fnat.

Jeg rejste fra Engholm den 1. november, og det gjorde alle de andre folk på gården også.

Tiden i Øster Uttrup

Jeg fik plads som forkarl i Øster Uttrup hos Jens P. Bælum. Vi var 6 karle og 2 piger. Det var en meget god gård, muldjord med kridtunderlag. Der var 32 køer og en 7-8 heste, men ingen svin. Hver dag kørte røgteren til Spritfabrikken i Aalborg efter bærme til kørerne. Jeg kan huske, at bærmetønden kunne rumme 1009 liter. Det var et godt foder til kørerne, de gav meget mælk og blev meget fede. Når de ikke mere gav mælk, blev de solgt som fedekvæg, og så købte han nye kalvekøer. Vi spiste mange af de spædkalve, der blev født. Det var vi ikke så glade for.

Ellers levede vi ganske almindeligt. Vi havde nogle meget gode heste. De fik også bærme blandet med klid om middagen. Vi kørte mælken til Vejgård mejeri. Om vinteren, når det var glat, skulle jeg brodde (= søm med tilspidset hoved, som man slår i hestesko og fodtøj for at give bedre fodfæste) 4 heste, inden vi kunne køre. Om høsten gik jeg med binderen, som var forspændt 3 heste. De gik kun i 3 timer, så blev de skiftet ud med 3 andre. Manden kørte om formiddagen, mens jeg var hjemme at spise.

Der var elektrisk lys på gården, men ikke kraft. Vi havde en stor petroleumsmotor med et par mægtig store svinghjul. Den startede på

benzin, men blev slået over på petroleum, når den var blevet varm. Den var meget hård at starte. Der var ingen håndsving, man greb fat i en af egerne og trak den i gang. Den havde desuden den ulempe, at regulatorremmen kunne springe af, og så løb den jo løbsk. Så var det med at komme ud og få den standset, det kunne ikke ske for hurtigt. Den 22. oktober dette år blev det vinter. Det var lørdag først på aftenen. Der var månelyst og stille vejr, men ved midnatstid brød en voldsom snestorm løs. Den fortsatte hele søndagen. Vi havde fået sukkerroerne op, men vi fik ikke bjerget en eneste kålrabi.

Manden ville fæste mig for et år mere, men det ville jeg ikke. Konen sagde, at hun ville give mig 50 kr., hvis jeg blev. Men jeg rejste til Vadum den 1. november til Jens Østergaard, hvor jeg skulle have 1100 kr. for et år.

Det var en stor forandring. Jeg var vant til alt i maskiner, her var ingenting. Der var en gammel mølle på laden til at male korn og skære hakkelse med. Jeg mejede alt kornet med le og tærskede det med plejle, det var et stort arbejde. Jeg rejste derfra til den næste november og fik arbejde på Ø.K. Cementfabrik.

Fra landbrug til industri

Det var en stor arbejdsplads, vi var mellem 500 og 700 mand. Jeg havde nummer 510. Vi havde alt det hårde arbejde, der havde med fabrikken at gøre, og det var meget. Der var mange skibslaster træ til tønder, der var cement, kul og gips. Jeg har arbejdet i mange nationers skibe, det var et meget alsidigt arbejde. De eneste steder, jeg ikke har været, er på lageret og på bødkeriet. Det var tit, at vi arbejdede om natten. Også 2. juledags nat var vi på arbejde. Vi var 4 mand, der arbejdede sammen. De 2 var ældre, Otto og jeg var en del yngre.

Ved midnatstid kom formanden og sagde, at 2 lergravere var blevet syge, og der skulle et par mand derud. Jeg vidste nok, hvem det blev. 510 og 511, det var Otto og mig. Vi hang uden på et lokomotiv og blev kørt ud i lergraven. Jeg havde aldrig været der før. Det var fint vejr, vindstille og ikke så koldt, men det var mørkt.

Vi var ikke vant til at læsse ler. Dertil brugtes nogle halvrunde skovle, der kunne slippe leret. Vi havde kun en almindelig skovl. Vi fik kun læsset nogle få læs resten af natten. Vi fik 25 øre pr. læs, det var 12 tønders vogne, men det var jo ikke så galt, om vi kun tjente lidt en enkelt nat. Men vi blev klogere. Da forvalter Kortegaard så arbejdssedlen, sagde han: "Jeg skal f...pineme nok få dem lært at grave ler".

Vi fik det lært, vi blev derude hele vinteren, men det var ikke meningen fra vor side.

Det blev en hård vinter med megen frost og sne. Alt foregik ved håndkraft, det var hårdt og ensformigt. Nu er der lystbådehavn i lergraven, den er gravet op med skovl. Jeg troede aldrig, jeg var sluppet derfra. Men lørdag den 17. marts kom der bud, Otto og jeg skulle hjem på fabrikken. Jeg har aldrig været så glad. Formanden sagde, at vi skulle ned i "Rhodesia". Det var en stor damper med 4 luger. Den skulle have en stor last cement i tønder. Der skulle 8 mand til hver luge, i alt 32 mand i lasten, 2 mand ved spillene, 1 lugemand og 2 anhuggere i land ved hver luge. Om eftermiddagen fik vi ordre på, at vi skulle arbejde hele natten. Det var jo meget fint, dobbelt betaling for nattetimerne. Men uheldigvis skulle Johanne og jeg forloves den aften, og så måtte jeg have en afløser i mit sted på Rhodesia, og det var der ikke noget at gøre ved. Vi blev i alt fald forlovet.

(fortsættes i Horsens-Hammer årbog 2002)

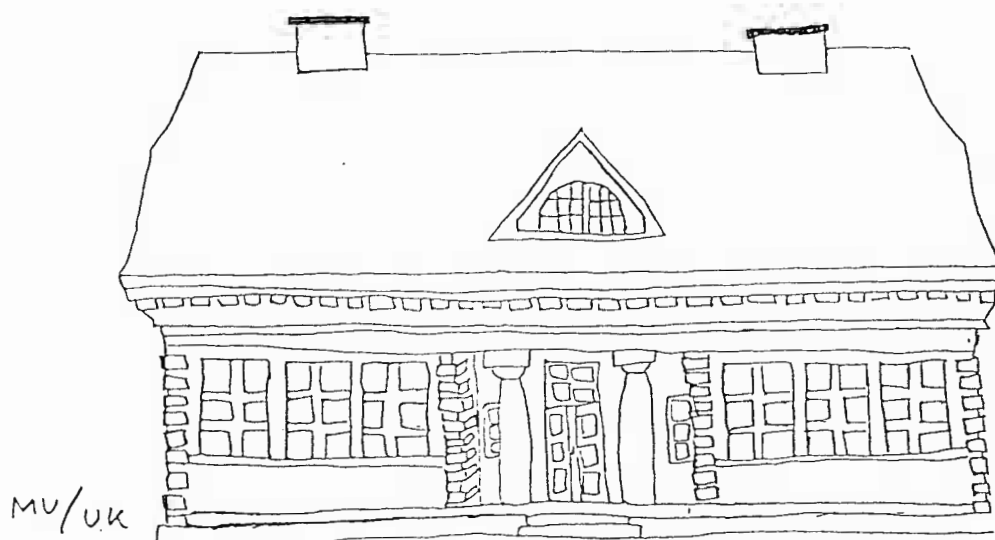

Vodskov skoles fødselsdag

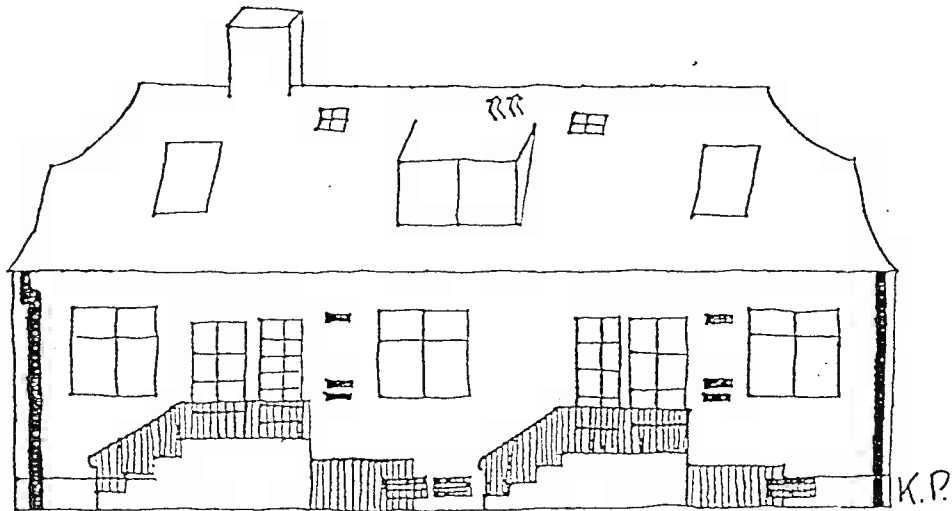
Nedenstående artikel er skrevet på baggrund af et elevarbejde udført af 7. årg. på Vodskov skole i forbindelse med skolens 90 års fødselsdag. Samtlige tegninger er elevfremstillede. Tekst- og billedmateriale har været anvendt til Vodskov skoles kalender 2001. I næste års udgave af Horsens-Hammer årbogen vil der være en mere udførlig gennemgang af Vodskov skoles udvikling fra begyndelsen af 70'erne op til nutiden skrevet af tidligere skoleinspektør Svend Laursen

PBA

I 1910 blev Vodskov skole opført. Det var Mørck Hansen, der lavede tegningerne til 1910-bygningen. Bygningen kom til at ligge parallelt med Kirkevej. Folk på egnen havde håbet, at når byggeriet var færdigt, ville sagføreren (Anders Olesen) betale for byggeriet, sådan som han havde gjort det med kirkebyggeriet (Vodskov kirke). Men sådan kom det ikke til at gå. Horsens-Hammer kommune kom selv til at betale.

Selv om Vodskov skole havde et fornemmere udseende end de fleste andre skoler, der blev bygget på den tid, rummede den kun to klasselokaler, og da der ikke var megen isolering, og der kun var to kakkellovne til at varme bygningen op, var der i vinterperioden meget koldt i klasselokalerne, og det betød, at børnene måtte være godt påklædte i undervisningstiden.

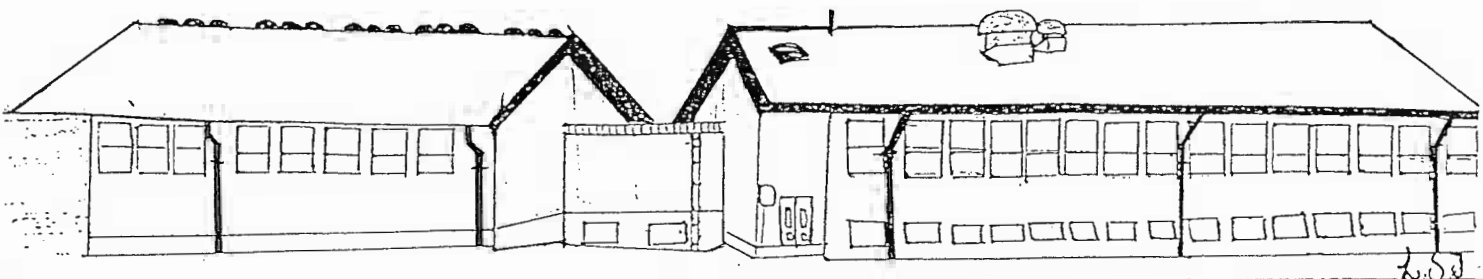

I 1949 blev "DUS C bygningen" opført og fungerede fra starten af som lærerbolig med to lejligheder. I den ene ende var der plads til en lærer med en stor familie og i den anden ende boede en lærerinde. Det var arkitektonisk set en flot bygning opført i samme stil som selve skolen. Arkitekten var ikke den samme som ham, der havde tegnet hovedbygningen, men de hed det samme nemlig Mørck. Dengang kunne man ikke isolere, så der var koldt for beboerne. Kælderen blev brugt til opbevaring. P.g.a. krigen kunne man ikke skaffe de samme materialer til hele byggeriet, så derfor er noget af huset bygget i noget mindre holdbart.

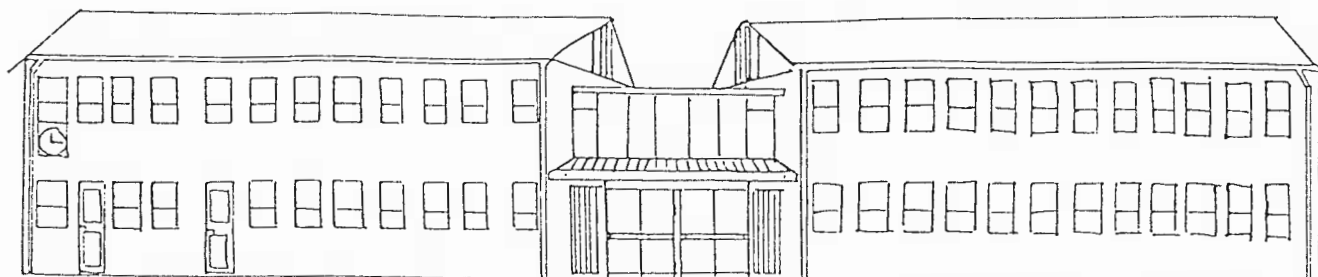

I starten af 50'erne var der et forøget behov for bl.a. faglokaler, og derfor byggede man i 1955 en ny fløj til skolen. Foroven i den største af de nye bygninger indrettede man hjemkundskabslokale og nedenunder etableredes et sløjdlokale, der var opdelt i 2 lokaler, et stort rum, hvor der var sløjdbænke, værktøj etc., og et mindre rum, hvor der var materialer til undervisningen (brætter, lægter, lister osv.). I den mindste af bygningerne fik man en gymnastiksal med tilhørende omklædningsrum.

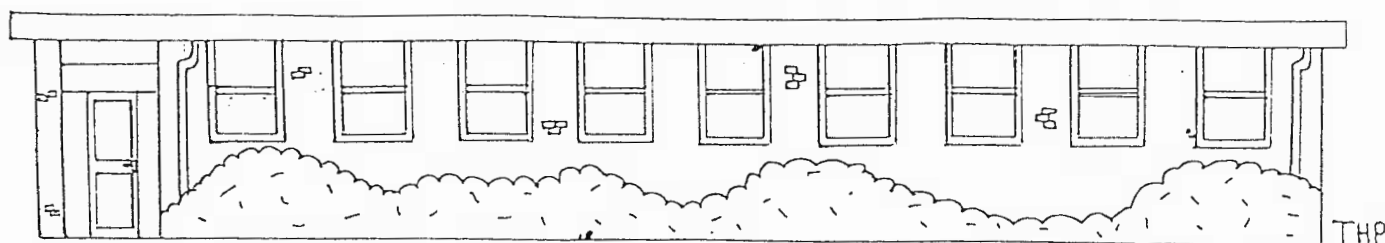
I 60'erne kom der tandlæger til skolen, og de blev placeret i den bygning, hvor man havde sløjd- og hjemkundskabslokalerne. Tandlægerne fik det store rum forneden, og materialerummet blev nu sløjdlokale. Tandlægerne fik dog snart pladsproblemer, og det endte med, at hele underetagen blev til tandlægeklinik.

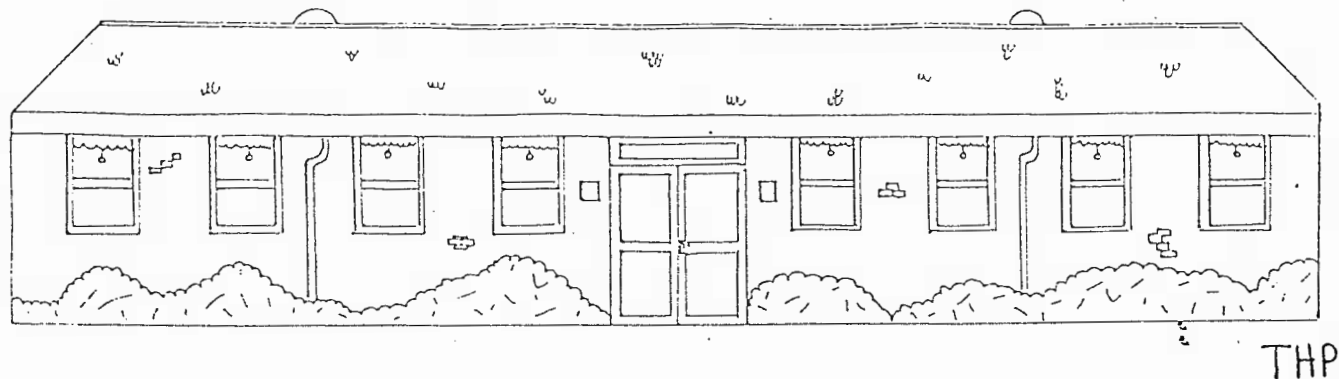
I 1963 blev 2 af de største bygninger på Vodskov skole opført – fløj F og G. Der var i alt 20 regulære klasselokaler i disse fløje. Biblioteket blev også placeret i den ene af bygningerne, men det var i starten kun på størrelse med et 1/4 klasselokale med 2 hylder med bøger. Desuden opførtes en ny gymnastiksal med tilhørende omklædningsfaciliteter.

I 1970 blev H og I fløjene indviet. I disse var der 35 lokaler, og der var brug for samtlige. Der var omkring 850 børn på skolen først i 70'erne, hvilket var en fordobling af elevtallet på bare 4 år. Overetagen blev indrettet med klasselokaler og underetagen med faglokaler.

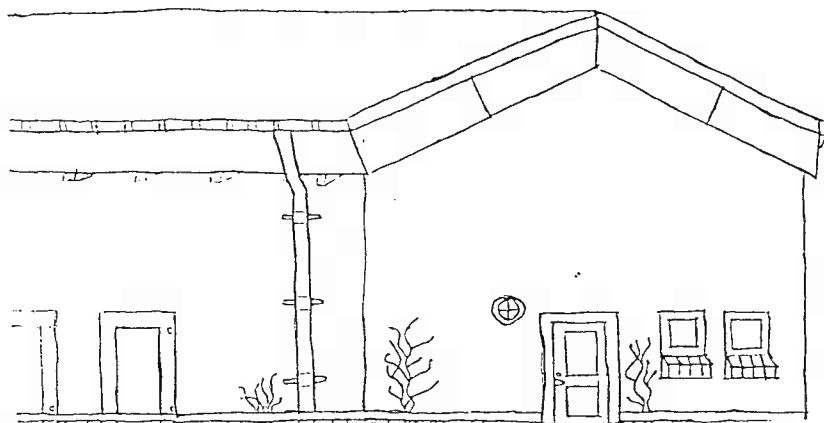
I 1972 opførtes kontorbygningen, som kom til at rumme 3 kontorer, nemlig et kontor til sekretær, et til viceinspektør og et til skolens leder. Desuden var der et lille kopirum samt et depot, hvor lærerne kunne hente papir, hæfter, mapper og kridt samt alt, der, udover bøger, var brug for i den daglige undervisning.

I 1977 besluttede man sig for at bygge et nyt skolekøkken på Vodskov skole. Skolekøkkenet lå tidligere i den gamle skolebygning. Men da antallet af børn steg kraftigt, var en udvidelse nødvendig, og det nye skolekøkken var snart en realitet. Køkkenet, der ikke kun blev brugt flittigt af skolens elever, men også af mange forskellige interessegrupper bl.a. ungdomsskolen, lokale madlavningshold m.m., blev udstyret med tidssvarende ovne, køleskabe, fryser, vaskemaskiner osv. Køkkenet blev opdelt i to selvstændige enheder "det gule køkken" og det "røde køkken".

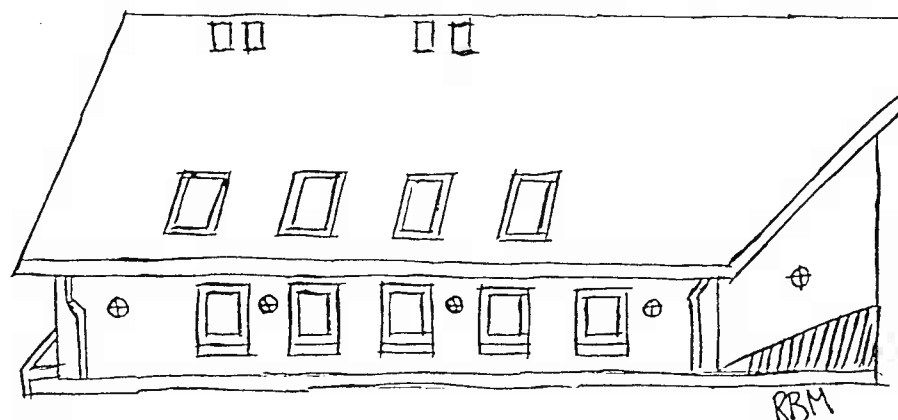

I 1978 blev der opført tre fysiklokaler, hvoraf det ene blev et teorilokale – også kaldet auditorium. De nye lokaler var en klar forbedring i forhold til tidligere og blev udstyret med langt flere faciliteter bl.a. mere tidssvarende værktøj. Der blev sat ud-sugning op, fordi de nye miljøbestemmelser krævede det, og sikkerheden blev også kraftig forbedret, bl.a. blev gashanerne udstyret med en sikkerhedslås, som kun lærere med en speciel nøgle kunne åbne. Den udvidede lokalekapacitet betød mere plads til det praktiske arbejde og dermed langt bedre mulighed for at få en god undervisning, idet den moderne fysikundervisnings krav om en blanding af teori og praksis nu kunne tilgodeses.

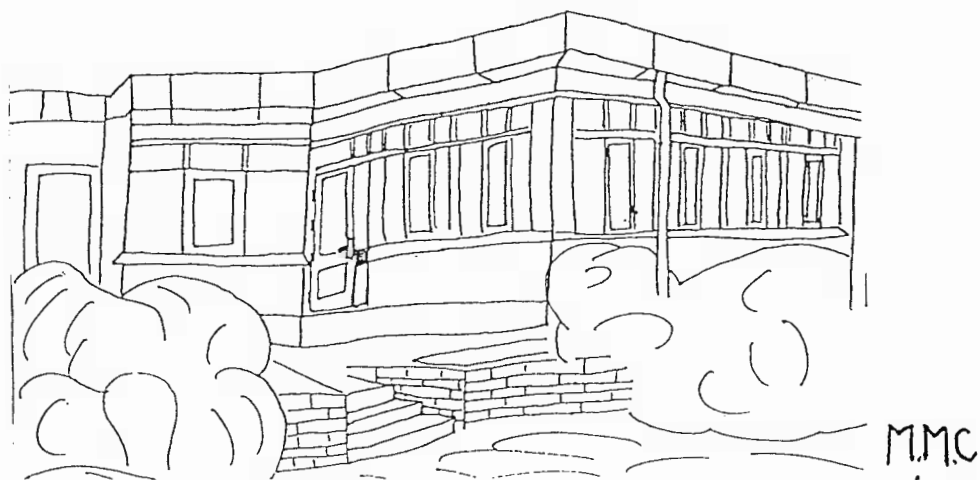
S.T

I 1983 havde Vodskov skole endnu et stort byggeri i gang, nemlig opførelsen af aulaen. Aulaen blev skolens største rum, og her var der plads til, at mange mennesker kunne samles både elever, lærere og borgere fra Vodskov by. Aulaen kunne bruges til terminsprøver, eksaminer og diverse elevsamlinger. Samtidig var der nu mulighed for afholdelse af forskellige større arrangementer f.eks. skolefester, koncerter, foredrag og andre former for underholdning. Senere fik aulaen et køkken i det ene hjørne og i det andet hjørne blev der indrettet et depot, hvor man installerede et musikanlæg, og hvor der var opbevaringsmulighed for stole etc. til de mange arrangementer.

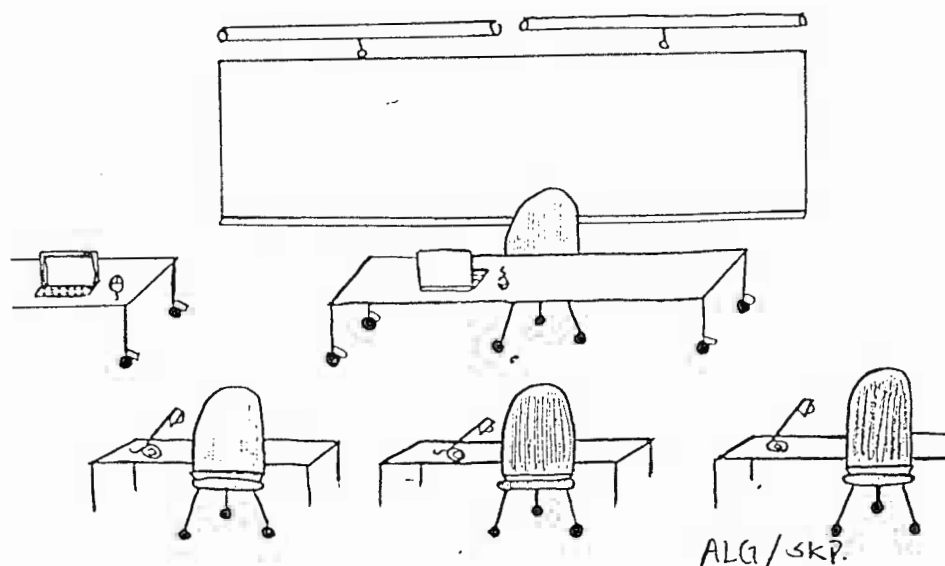

I skoleåret 97/98 kom kontaktklasserne til Vodskov skole, og man placerede denne nye afdeling af skolen i fløj I, hvor overbygningen tidligere havde haft klasselokaler. Derfor måtte man finde nye lokaler. Musik, natur/teknik og billedkunstlokalene blev nedlagt, og her blev indrettet nye lokaler – seks i alt – til 7. og 8. klasserne.

Nu havde skolen kun et lille musiklokale, og det var slet ikke nok til alle skolens elever. Derfor lavede man en tilbygning til skolens aula, og her ligger nu 2 fine lydtætte lokaler – et musiklokale og et øvelokale på henholdsvis 70 og 45 kvadratmeter. Musiklokalene udnyttes ikke kun i den daglige undervisning, men også skolens kor øver her, og alle brugerne har nu gode arbejdsbetingelser.

I uge 20 år 2000 begyndte håndværkerne at bygge Vodskov skoles nye bibliotek, tegnet af Knudsen og Østergaard A/S. Et halvt år senere var byggeriet færdigt, og skolen havde nu et bibliotek – eller pædagogisk servicecenter – som rummede alt det, man kunne forlange på en moderne skole, og samtidigt kunne det tilgodese projektarbejdsformen. Der er, udover de mange bøger, også computere, kopimaskiner, videoredigeringsmaskiner og arbejdsborde, som eleverne kan benytte bl.a. til gruppearbejde. Biblioteket er på 284 kvadratmeter og har kostet ca. 1 mill. kr. at opføre.

Fremtidens krav til "den nye skole" vil resultere i en lang række tiltag både vedrørende ude- og indeområderne. I første omgang kan det forventes, at der vil ske en opprioritering af pauseområder, grupperum etc. Desuden vil der i forøget omfang være behov for flere udstillingsmuligheder (glasmontre, opslagstavler m.v.) for elevernes produkter. Også lærernes nye arbejdsform med forøget team-arbejde bevirker, at der er et stigende behov for bedre lærerforberedelsesfaciliteter. Generelt vil der ske en fortløbende modernisering af flere af skolens gamle gange og klasselokaler, og desuden vil der blive skabt mere tidssvarende bad- og omklædningsfaciliteter. Alt i alt vil man få en skole, der hele tiden forsøger at leve op til de krav, som elever, forældre og medarbejdere på et givet tidspunkt stiller.

Sange fra Horsens-Hammer

Baner og Biler

I anledning af stationsforstanderen (Vodskov) gik til købmanden og forlangte, at de skulle bruge banen fremfor bilen til besøgelse af gods og varer. Det tog ganske vist længere tid – men Aage havde bil.

Pas paa Toget

Melodi: Skøn Rosa var et vakkert Barn ...

Vor Jernbane fut, fut, fut
nu drømmer om at slut, slut, slut,
det er med Eksistens og Stab for bare Tab.

For! De lastefulde Biler tøf,
har taget Banens Pak og Øf
med hele Rapsen, Folk og Fæ, de gør Fortrød.
For ganske vist den dovne Bil
Trafikken aad og Banens Smil
har lettet Personalet her – for al Besvær.

Godt! Men hvem kan ledig længe staa,
perfekt de Skatteyder flaa,
med Underskud – saa ganske skør – os overkør.
Nej! På'en Derfor expres hver Købmand faar
Parole her og der, at naar ----
og Svedsker, Banen ikke ser, ej ædes mer.

Selvfølgelig! I lige Maade Salt og Løj,
Kanel og Kaffe, kunstigt Møj,
alt fragtes maa ad Banens Spor, det er er Ord.
Saa-aah! Den Købmand tæller om igen
paa Knapperne hos Banens Mænd
han bøjer sig: Javel, javel! Tænk, sikket Held.

For Vognmand L, der kører væk,
vor Købmand faar udi sin Sæk
en halv Snes "Stenter" saadan hør man handle bør.
Saa tøffer Bilen ikke mer,
den lægger Lasten af og ser,
den lille vimse Tjenerflok har Arbejd nok.

Og Arbejd kræver Sved og Puh,
et større Mandskab mer endnu,
der kan om Velfærd frede og svede.
Men Bil og Bane lumskelig
de fører som i Vodskov Krig
og kører paa i denne Sag med "Ford og Bag".
Giv Agt! "Pas nu paa Toget", Publikum,
med Underskud det rumler om,
men la'r du Bilen holde Stand,
den bliver Togets Banemand. (Sigurd Ersted)

Kirkestien

Mellem lyngbeklædte Banker
snor sig gammel Kirkesti,
som med underlige Tanker
minder om en svunden Tid.

Kirkefolk i tætte Rækker
alvorsfulde søgte frem
mod den gamle Hammer Kirke,
traadte Sti for andre Hjem.

Lang er Stien, højt den bærer,
Kirken spejder fjern og lav.
Jo, jeg kommer, Du jo nærer
Mindet om en lille Grav.

Mindet om mit Barn bag Ruden,
hjemme du hos Moder var,
klappe Hænder, lo i Armen:
Se, ja se! Nu kommer Far.

Hver en Gang jeg Kirken skuer,
dugger det for Øjets Glar,
og fra Kirkegaardens Tuer
anes Barnestemmen klar.

Tyst som Hvisken i mit Indre
længselsfuldt det mod mig bar.
Barnesmil og strakte Hænder:
Se, ja se! Nu kommer Far.

Stien elsker jeg at træde,
varsomt søger jeg dens Spor,
Stien mellem Sorg og Glæde.
Stien med de tavse Ord.

Men den binder Hjem og Kirke
traadt af Fædre som en Arv
til en Slægt, der lagde Veje
efter nye Tidens Tarv.

April 1926, Sigurd Ersted

Erhvervenes personregister

I en periode var det meget almindeligt, at alle erhvervene fik lavet en registrering af medlemmerne inden for det enkelte fagområde. Personbeskrivelserne er ofte ret omfattende bl.a. med beskrivelse af hidtidig livsforløb, forældre etc. Ikke uinteressant set med en slægtsforskers øjne. Arkivet er i besiddelse af en samling af disse værker (stater, stand etc) og efterfølgende findes en fortegnelse over vores bestand p.t.

PBA

Afholdsbevægelsen i Danmark	3 bind	1939
Danmarks brandvæsener	1 bind	1936
Danmarks fiskerierhverv	2 bind	1964
Dansk håndværkerstat	1 bind	1933
Dansk købmandsstand	1 bind	1955
Dansk mejeristat	1 bind	
Dansk politistat	3 bind	1933
Dansk skolestat	4 bind	1933
Dansk vognmandsstand	1 bind	1956
Danske gartnerivirksoheder	3 bind	1934
De danske elerhverv	1 bind	1959
De danske jern- og metalerhverv	3 bind	1971
De danske mur- og betonerhverv	1 bind	1961
De danske tekstilerhverv	3 bind	1966
Den danske dyrlægestand	1 bind	1956
Den danske dyrlægestand	1 bind	1966
Den danske lægestand	1 bind	1925
Den danske lægestand	1 bind	1957
Den danske lægestand	1 bind	1964
Det danske frisørfag	2 bind	1969
Det danske landhåndværk	3 bind	
Erhvervenes funktionærstand	1 bind	1935
Erhvervenes funktionærstand	3 bind	1936
Hotelværter og restauratører	2 bind	1938
Hvem er hvem i dansk søfart	1 bind	1954
Magister stat	1 bind	1945
Malererhvervet i Danmark	1 bind	1957
Slagtererhvervet i Danmark	1 bind	1958
Teologisk stat	1 bind	1960

Arkivet er meget interesseret i at udvide sin samling, så hvis man skulle ligge inde med beskrivelser fra andre erhverv eller fra allerede nævnte fra et andet årstal, er man meget velkommen til at kontakte undertegnede.

PBA

Indholdsfortegnelse

Horsens-Hammer Årbøger 1977-2001.

"Aften i Bakkerne"	Thomas Olesen Løkken	1992
Arbejderbevægelsen i H-H-området	Jens A. Jensen	1994
Arbm. Fagforenings jubilæum	Henry Christensen	1978
Bajerhuset og andre stednavne	Aage Th. Larsen	1992
Barn under krigen	Agnete Brittasius	1996
Chresten Jørgensen "Mariendal"	Johs. Høgsted Jensen	2001
Da jeg var dreng	Carl Hald	2000
Da lyset kom til Vodskov	Johs. Høgsted Jensen	1996
De glemte spor	Hans Jørgen Kristensen	1985
En gevinst og herlighed	Hans-Jørgen Ottosen	1985
En radiopioner fylder 90 år	Kurt Christensen	2001
Erhvervenes personregister	Poul B. Andersen	2001
Erindringer (1.del)	Jens Johansen	2001
Feltflyveplads ved Vodskov	Svend Orla Nielsen	1994
Fiskeri ved Horsens Hammer	Niels Hald	1978
Folkebladet	Egon Christensen	1995
Fru Lang's Stiftelse	Jens A. Jensen	1998
Fæstere og slægter i Lyngdrup 2	Peder M. Melgaard	1999
Fæstere og slægter i Lyngdrup	Peder M. Melgaard	1998
Gadebelysning i Horsens	Anker Engqvist	1987
Gamle huse i Horsens sogn	Marius Jeppesen	1983
Gjølbo-Karens tomt	Lars Henriksen	1977
Gravsholt skole	Aage Th. Larsen	1981
Grindsted 1798	Johs. Høgsted Jensen	1983
Grindsted skole 250 år	Søren Blaxekjær	1984
Grindsted's historie	Kirsten Vesterby	1988
Hammer kirke	Johs. Høgsted Jensen	1982
Harald Brandth	Erik Lottrup	1987
Henrik Stampe	Johs. Høgsted Jensen	1979
Henrik Stampes begravelse	Erling Fischer	1985
H-H-årbog, 25. årgang	Poul B. Andersen	2001
Hjemmet i Hammer Bakker	Lars Henriksen	1982
Horsens Brugsforening	Jens A. Jensen	1998
Horsens kirke	Niels Hald	1991
Horsens Søndre Skoledistrikt	Thomas Hovaldt	1997
Horsens-Hammer Afholdsforening	Anker Engqvist	1997
Horsens-Hammer avis		1990
Horsens-Hammer Fattiggård	Anker Engqvist	1987
Horsens-Hammer Idrætsf. historie	Jens A. Jensen	1999
Horsens-Hammer Literatur		1979
Huse og gårde i Horsens	Anker Engqvist	1995
Håndværkere i Horsens (1.del)	Anker Engqvist	1995
Håndværkere i Horsens (2.del)	Anker Engqvist	1996
Illegale Vodskov-tryk	Johs. Høgsted Jensen	1980
Indre Mission i Grindsted	Thomas Hovaldt	1991
Indre Mission i Horsens sogn	Immanuel Petersen	1989
Indre Mission i Vodskov	Thomas Hovaldt	1992
Jens A. Jensen, Langholt	Avisartikel	1992

Jernbaner gennem Vodskov	Johs. Høgsted Jensen	1991
Jul i Vodskov Missionshus	Uffe Nissen	1983
Karl Nielsen (Gartner-Karl)	Anker Engqvist	1991
Kommunesammenlægningen	Jens A. Jensen	1995
Kommunesammenlægningen	Johs. Høgsted Jensen	1991
Kongen af Hammer Bakker	Ole Bergh	1998
Kongevej og Kirkevej	Thomas Olesen Løkken	1983
Kongevejen og Skarvad	Mogens Gregersen	1996
Kunstnere i Hammer Bakker	William Jessen	1977
Kunstnerliv i Bakkerne	Renal Bache	1989
Langholt Afholdshjem	Anker Engqvist	1988
Langholt Hovedgård	Johs. Mortensen	1989
Langholt station og post	Anker Engqvist	1987
Langholt under krigen	Aage Th. Larsen	1980
Lokalhistoriske Kalendere	Poul B. Andersen	1999
Lægeforstander Bodil Hjorth	Gunnar Wad	1994
Lærere ved Vodskov skole	Marius Jeppesen	1981
Løst og fast	Erling Fischer	1989
Magister Bendt i Hammer	Niels Hald	1979
Malthe Ahlmann, Langholt	Niels Hald	1979
Margrethe Jensen, lærerinde	Marius Jeppesen	1977
Martin Holm	Martin Holm	1986
Mejerierne i Horsens-Hammer	Niels Hald	1990
Mergellejet ved Kinnerup	Johs. Høgsted Jensen	1985
Missionshuset i Vodskov	Uffe Nissen	1982
Modstandsbevægelsen	Johs. Høgsted Jensen	1980
Møllerne i Horsens	Lydia og Jens Jensen	1981
Møllerne i Vodskov	Johs. Høgsted Jensen	1981
Niels Anesen	Niels Anesen	1988
Niels Hald's selvbiografi	Niels Hald	1986
Niels Hald's selvbiografi	Niels Hald	1987
Ryttertræfningen i 1953	Erik Lottrup	1994
Rærup Brugsforening		1996
Sagfører A. Olesen	Johs. Høgsted Jensen	1993
Sagfører A. Olesen's begravelse		1993
Sagførerens gartner	Avisartikel	1988
Silkeskrædderen i Hammer Bakker	Anker Engqvist	1992
Skolebygninger i Vodskov	Marius Jeppesen	1978
Skoleloven 1814	Marius Jeppesen	1979
Skoler i Horsens sogn	Niels Hald	1990
Skomagerens Mine	Aalborg Amtstidende	1987
Skov og bebyggelse	Johs. Høgsted Jensen	1992
Skovlund	Poul B. Andersen	2000
Slavekrigen i Langholt	Niels Hald	1977
Sognerådsformand Simon Nielsen	Aalborg Stiftstidende	1978
Sognerådsforstanderskab	Niels Hald	1979
Svend Trine og Svend Wolle	Marius Jeppesen	1984
Svendsgården	Carl Hald	1986
Tingstedet i Hammer Bakker	Johs. Høgsted Jensen	1981
Tove Anderberg	Johs. Høgsted Jensen	1985
Trafik m.m.	Marius Jeppesen	1982
Vejviser Hammer sogn		1984
Vodskov Alderdomshjem 50 år	Avisudklip	1988
Vodskov By	Gottlieb Olesen	1990

Vodskov By's historie	Marius Jeppesen	1977
Vodskov kirke 50 år	Diakon Svarre	1989
Vodskov kirke 75 år		1984
Vodskov kirke 90 års jubilæum		1999
Vodskov kirke	Arne Svarre	1981
Vodskov kirke, apsismaleriet	Johs. Høgsted Jensen	1988
Vodskov kro gennem 100 år	Johs. Høgsted Jensen	1998
Vodskov skoles fødselsdag	Poul B.Andersen	2001
Vodskov Vandværk	Johs. Høgsted Jensen	1985
William Jessen	Bent Kragelund	1978
William Jessen	Erling Fischer	1983
Åndssvageforsorgen	Gunnar Wad	1984
Årene 1939-1945	Marius Jeppesen	1980

Digte og Sange

Aften i bakkerne	Thomas Olesen Løkken	1992
Alderdomshjemmets indvielse 1938	Sigurd Ersted	2000
Baner og biler	Sigurd Ersted	2001
Dagens Cata-strofe	Erling Fischer	1982
Dejlige klokker	Fru Ersted	1977
Den bitte tysker	Sigurd Ersted	1992
Fremling, stands	Sigurd Ersted	2977
Hammer Bakker sang	PerThomassen	1987
Hammer Bjerges natur	Thomas Olesen Løkken	1983
Horsens-Hammer kommune		1991
Horsens-sangen	William Jessen	1978
Indvielse af alderdomshjemmet	S.E.	1987
Institutionen	Lars Henriksen	1982
Kirkestien	Sigurd Ersted	2001
Midsommersang	Erling Fischer	1978
Rune til William Jessen	Erling Fischer	1983
Rærup "Brugs" 40 års jubilæum	Sigurd Ersted	2000
Sangen om nye gadenavne	Esther Norup	2000
Vodskov-valsens	Krista Dahl Jensen	1992

Horsens-Hammer Årbog 2001 ISSN 0106-5998. 25. årgang
Årbogen udgives af Horsens-Hammer Hjemstavnsforening
Formand: Peter Jensen
Redaktør: Poul B. Andersen
Renskrivning: Doris Nilsson
Tryk: P.B.A.-print
Arkivleder: Svend Dam Larsen, Horshøjvej 1, 9310 Vodskov, tlf. 98293340

Foreningen driver Horsens-Hammer Lokalhistoriske Arkiv.
Kontakt med arkivet samt salg af årbøger sker ved henvendelse til arkivlederen.

